

3. Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dess rätt till försvar har åsidosatts genom att den, med hänsyn till att mer än 20 år förflöt mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av ett slutligt beslut, berövats rätten att yttra sig i tid, det vill säga vid en tidpunkt då den ännu innehade de handlingar som skulle gjort det möjligt för den att motivera de utgifter som kommissionen inte ansåg berättiga till stöd.

(¹) Rådets förordning (EG, Euroatom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1)

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: advokaterna N. Morais Sarmiento och L. Pinto Monteiro)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i dess helhet,
- ogiltigförklara det angripna beslutet i dess helhet, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Underlåtenhet att fatta beslut inom skälig tid

- i) Preskription av förfarandet

Klaganden hävdar att det angripna beslutet antogs efter att den preskriptionsfrist på fyra år som föreskrivs i artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 (¹) hade löpt ut. Även om preskriptionsfristen möjligen hade avbrutits, hade en tid motsvarande mer än dubbla preskriptionstiden förflutit utan att

något beslut fattats i enlighet med artikel 3.1 fjärde stycket i förordningen. Eftersom den motsvarande rättigheten preskriberats, ska det angripna beslutet förklaras vara rättsstridigt och icke verkställbart.

- ii) Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden anser att den omständigheten att kommissionen lät mer än 20 år passera efter de påstådda oegentligheterna innan det angripna beslutet antogs strider mot rättssäkerhetsprincipen. Denna grundläggande princip i Europeiska unionens rättsordning föreskriver att var och en har rätt att få sina ärenden prövade i unionens institutioner inom skälig tid.

- iii) Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dennes rätt till försvar har åsidosatts, eftersom klaganden — genom att mer än 20 år passerat mellan de påstådda oegentligheterna och antagandet av det slutliga beslutet — nekades rätten att yttra sig i rätt tid, det vill säga när klaganden fortfarande innehade handlingar som kunnat motivera de kostnader som kommissionen bedömde som icke ersättningsgilla.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: N. Morais Sarmiento och L. Pinto Monteiro, advogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet,
- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i dess helhet,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Uderlåtelse att fatta beslut inom en skäligh tidsfrist

1. Preskriptionstid för att vidta åtgärder

Klaganden gör gällande att det omtvistade beslutet antogs efter utgången av den preskriptionstid på fyra år för att vidta åtgärder som fastställs i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾. Även om ett avbrott eventuellt skulle ha ägt rum med avseende på preskriptionstiden för att vidta åtgärder, har likaså den dubbla preskriptionstiden löpt ut utan att något beslut fattats, i enlighet med 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Eftersom en frist stipulerats ska det omtvistade beslutet anses vara rättsstridigt och ogenomförbart.

2. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden hävdar att den omständigheten att kommissionen lät mer än 20 år gå mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av det omtvistade beslutet innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Enligt denna grundläggande princip i unionsrätten har envar rätt att få sina ärenden behandlade av unionsinstitutionerna inom en skäligh tidsfrist.

3. Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dess rätt till försvar har åsidosatts genom att den, med hänsyn till att mer än 20 år förflöt mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av ett slutligt beslut, berövats rätten att yttra sig i tid, det vill säga vid en tidpunkt då den ännu innehade de handlingar som skulle gjort det möjligt för den att motivera de utgifter som kommissionen inte ansåg berättiga till stöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euroatom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 5 juli 2013 — M.G. och N.R. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-383/13)

(2013/C 260/62)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M.G.

N.R.

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfrågor

1. Om ett nationellt förvaltningsorgan i samband med (tillkomsten av) ett sådant förlämningsbeslut som avses i artikel 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾ av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, åsidosätter principen om iakttagande av rätten till försvar, vilken också kommer till uttryck i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾, leder det då automatiskt, och i samtliga fall, till att beslutet om förvar ska upphävas?

2. Lämnar denna allmänna princip om iakttagande av rätten till försvar utrymme för en intresseavvägning varvid hänsyn tas, inte bara till åsidosättandets svårighetsgrad och den skada som utlänningen därigenom har lidit, utan också till de av medlemsstatens intressen som tillgodoses genom förlängningen av förvarsåtgärden?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Talan väckt den 5 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern

(Mål C-386/13)

(2013/C 260/63)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, K. Herrmann och M. Patakia)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG⁽¹⁾ av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG⁽²⁾ och 2003/30/EG⁽³⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,